

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 153/12
Λουξεμβούργο, 27 Νοεμβρίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-566/10 P
Ιταλία κατά Επιτροπής

Η δημοσίευση προκηρύξεων διαγωνισμών της ΕΕ σε τρεις μόνο γλώσσες και η υποχρέωση συμμετοχής στις δοκιμασίες επιλογής με μία από τις γλώσσες αυτές συνιστά διάκριση με βάση τη γλώσσα

Οι περιορισμοί στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού πρέπει να στηρίζονται σε σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια

Τον Φεβρουάριο και τον Μάιο του 2007 η υπηρεσία EPSO¹, η οποία έχει την ευθύνη για την οργάνωση των διαδικασιών προσλήψεως των υπαλλήλων της Ένωσης, δημοσίευσε προκηρύξεις διαγωνισμών για θέσεις υπαλλήλων διοικήσεως και βοηθών υπαλλήλων στον τομέα της πληροφόρησης, της επικοινωνίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης². Οι προκηρύξεις αυτές δημοσιεύτηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (Επίσημη Εφημερίδα) στην αγγλική, στη γαλλική και στη γερμανική γλώσσα. Όσον αφορά την πρόσβαση και τη διεξαγωγή των προκαταρκτικών δοκιμασιών συμμετοχής στους διαγωνισμούς, απαιτούνταν η σε βάθος γνώση μίας από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης ως κύριας γλώσσας και επαρκής γνώση της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας ως δεύτερης γλώσσας η οποία έπρεπε υποχρεωτικά να είναι διαφορετική από την κύρια γλώσσα. Επιπλέον, προβλεπόταν ότι για τις προσκλήσεις στις δοκιμασίες, για την αλληλογραφία μεταξύ της EPSO και των υποψηφίων και για τη διεξαγωγή των προκαταρκτικών δοκιμασιών συμμετοχής θα χρησιμοποιούνταν μόνο η αγγλική, η γαλλική ή η γερμανική γλώσσα. Οι ίδιοι όροι προβλέπονταν για τη συμμετοχή στις γραπτές δοκιμασίες καθώς και για τη διεξαγωγή τους³.

Τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2007 η EPSO δημοσίευσε δύο τροποποιητικές ανακοινώσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα*, σε όλες τις γλωσσικές εκδόσεις, οι οποίες, αφενός, παρέπεμπαν ρητώς στο πλήρες κείμενο των προκηρύξεων που είχαν δημοσιευτεί στην αγγλική, στη γαλλική και στη γερμανική γλώσσα και, αφετέρου, όριζαν νέα προθεσμία για την υποβολή των υποψηφιοτήτων.

Η Ιταλία προσέφυγε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ζητώντας την ακύρωση των ανωτέρω προκηρύξεων⁴. Το εν λόγω κράτος αμφισβήτησε κατά βάση την παράλειψη πλήρους δημοσίευσής των προκηρύξεων στις υπόλοιπες επίσημες γλώσσες, πέραν της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής, καθώς και τον αυθαίρετο περιορισμό της επιλογής της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών μόνο γλωσσών για τη συμμετοχή στους διαγωνισμούς, για κάθε επικοινωνία με την EPSO και για τη διεξαγωγή των δοκιμασιών.

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις ασκηθείσες προσφυγές⁵ και η Ιταλία άσκησε αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο ότι οι προκηρύξεις ήταν νόμιμες, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

¹ European Personnel Selection Office, που ιδρύθηκε με την απόφαση 2002/620/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ L 197, σ. 53).

² Συγκεκριμένα πρόκειται για τους διαγωνισμούς EPSO/AD/94/07, EPSO/AST/37/07 και EPSO/AD/95/07.

³ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14).

⁴ Οποιαδήποτε προσφυγή στους τομείς τους οποίους καλύπτει η απόφαση 2002/620/EK στρέφεται κατά της Επιτροπής.

⁵ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ιταλία κατά Επιτροπής, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις [T-166/07](#) και [T-285/07](#).

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο εξετάζει, πρώτον, την παράλειψη πλήρους δημοσιεύσεως των προκηρύξεων σε όλες τις επίσημες γλώσσες. Υπενθυμίζει ότι το γλωσσικό καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει **ως επίσημες γλώσσες και ως γλώσσες εργασίας των θεσμικών οργάνων της Ένωσης τις 23 γλώσσες** της Ένωσης που υπάρχουν σήμερα⁶, ότι η Επίσημη Εφημερίδα πρέπει να εκδίδεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες και ότι, κατά τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ένωσης, οι προκηρύξεις των διαγωνισμών πρέπει να δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα⁷.

Επομένως, από τον συνδυασμό των κανόνων αυτών προκύπτει ότι οι **επίμαχες προκηρύξεις διαγωνισμών έπρεπε να είχαν δημοσιευτεί πλήρως σε όλες τις επίσημες γλώσσες**. Δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές δεν προβλέπουν εξαιρέσεις, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η εκ των υστέρων δημοσίευση των τροποποιητικών ανακοινώσεων είχε ως αποτέλεσμα τη θεραπεία της παραλείψεως πλήρους δημοσιεύσεως.

Εν πάση περιπτώσει, αν υποθεθεί ότι οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαβάζουν την Επίσημη Εφημερίδα στη μητρική τους γλώσσα και δεδομένου ότι η γλώσσα αυτή είναι μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, ένας εν δυνάμει υποψήφιος του οποίου η μητρική γλώσσα δεν είναι μία από τις γλώσσες στις οποίες δημοσιεύτηκαν πλήρως οι προκηρύξεις ήταν υποχρεωμένος να αναζητήσει την εφημερίδα σε μία από τις γλώσσες αυτές και να διαβάσει την προκήρυξη στη γλώσσα αυτή πριν αποφασίσει αν επιθυμεί να υποβάλει υποψηφιότητα. Επομένως, ο υποψήφιος αυτός βρισκόταν σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τον υποψήφιο που είχε ως μητρική του γλώσσα την αγγλική, τη γαλλική ή τη γερμανική, τόσο από απόψεως ορθής κατανοήσεως των προκηρύξεων όσο και από απόψεως προθεσμίας για την προετοιμασία και την υποβολή της υποψηφιότητάς του.

Δεύτερον, το Δικαστήριο εξετάζει τον περιορισμό στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας για τη συμμετοχή σε έναν από τους διαγωνισμούς. Διαπιστώνει ότι ένας τέτοιος περιορισμός μπορεί να δικαιολογείται με βάση το συμφέρον της υπηρεσίας. **Κατά το Δικαστήριο, οι κανόνες που περιορίζουν την επιλογή της δεύτερης γλώσσας πρέπει να προβλέπουν σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια**, προκειμένου οι υποψήφιοι να γνωρίζουν, αρκετό χρόνο πριν, ποιες γλωσσικές απαιτήσεις ισχύουν και να μπορούν να προετοιμαστούν για τους διαγωνισμούς υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες.

Πάντως, τα θεσμικά όργανα για τα οποία προκηρύχθηκαν οι διαγωνισμοί ουδέποτε θέσπισαν εσωτερικούς κανόνες που να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος εντός των υπηρεσιών τους. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε την ύπαρξη άλλων πράξεων, όπως ανακοινώσεων, με τις οποίες να ορίζονται τα κριτήρια που ισχύουν για τον περιορισμό της επιλογής της δεύτερης γλώσσας προς τον σκοπό της συμμετοχής στους διαγωνισμούς. Τέλος, οι επίμαχες προκηρύξεις δεν περιείχαν καμία αιτιολογία βάσει της οποίας να δικαιολογείται η επιλογή των τριών επίμαχων γλωσσών.

Προκειμένου τα θεσμικά όργανα να έχουν τη δυνατότητα να προσλαμβάνουν τους καλύτερους υποψηφίους (από απόψεως ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας), **μπορεί να είναι προτιμότερο να επιτρέπεται στους υποψηφίους να συμμετέχουν στις δοκιμασίες επιλογής στη μητρική τους γλώσσα ή σε μια γλώσσα την οποία γνωρίζουν καλύτερα από άλλες**. Εξάλλου, οι γλωσσικές γνώσεις αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων και τα θεσμικά όργανα μπορούν να ελέγχουν τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι υπάλληλοι για να κάνουν χρήση των γνώσεων αυτών και να αποκτήσουν ενδεχομένως νέες. Επομένως, εναπόκειται στα θεσμικά όργανα να προβούν σε στάθμιση μεταξύ, αφενός, του περιορισμού του αριθμού των γλωσσών των διαγωνισμών και, αφετέρου, τόσο του σκοπού που συνίσταται στην επιλογή των υπαλλήλων με τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας όσο και των δυνατοτήτων εκμαθήσεως από τους προσληφθέντες υπαλλήλους των γλωσσών που είναι αναγκαίες προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

⁶ Αγγλική, βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, εσθονική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, λεττονική, λιθουανική, μαλτέζικη, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική.

⁷ Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 124, σ. 1).

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Αποφαινόμενο οριστικώς επί της διαφοράς, ακυρώνει επίσης τις επίμαχες προκηρύξεις γενικών διαγωνισμών. Αντιθέτως, προκειμένου να προστατευθεί η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των επιλεγέντων υποψηφίων, δεν ακυρώνει τα αποτελέσματα των διαγωνισμών.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106